

A Szent Korona tana

Magyarország Szent Koronájáról és a Szentkorona-tanról már sokan, és sokat írtak. Az ajánlott irodalom keretében felsoroltakon kívül még számos forrásból tájékozódhatunk a Szent Korona tanával kapcsolatban. Itt röviden, és korántsem a teljesség igényével némi ízelítőt állítottunk össze, a Szent Korona misztikus és közjogi tana iránt érdeklődőknek.

Aki további ismereteket kívánnak szerezni a témában, azoknak a lap alján található ajánlott irodalmat, illetve Kocsis István honlapunkon elérhető előadását ajánlom.

A Szent Korona tanának első és legfontosabb tétele, hogy a Szent Korona a misztikus és közjogi utalásokban nem tárgynak, se nem szimbolikus erejű jelképnek, hanem élő és szent személynek tételeződik. Ez az isteni eredetű szentség, és az ebből következő hatalom a Szent

Korona sajátja, semmilyen más tárgyra, élő személyre vagy közösségre (beleértve a nemzetet is) nem ruházható át!

1038. év augusztus 15-én, Nagyboldogasszony napján, Szent István király az országot a Szent Korona személyében a Szűzanyának felajánlotta. Ez az Ég és Föld között létrejött Szövetség földi hatalom által érinthetetlen, keresztény magyar ember ezt a Szövetséget nem hagyhatja figyelmen kívül, és nem bonthatja fel.

Ezen felajánlás következtében Szűz Mária az ország királynője (Regina Hungariae), Magyarország pedig a Boldogasszony országa (Regnum Marianum). Ezért Magyarországon a misztikus hatalmat Szűz Mária gyakorolja a Szent Koronán és annak akaratán keresztül..

A Szent Korona tanának gyökerei már Szent István király Intelemiben kimutathatóak. A Korona már ekkor jelentette:

- az országot, mint területet,
- az országot, mint közigazgatási intézményrendszert, világi hierarchiát.
- az országot, mint egyházi, szakrális hierarchiát,
- a király személyét,
- a király uralkodói tulajdonságait, képességeit,
- mindezek legitim átöröklési képességét.

Legitimitás

A magyar jogtörténet egyedülálló jellegzetessége, hogy a Szent Korona elengedhetetlen a legitimitáshoz. A hagyományok szerint a magyar király koronázásakor négy feltételnek kellett teljesülnie:

1. Magyar királyt jogérvényesen csak a Szent Koronával lehet koronázni.
2. A koronázás helyszíne Fehérvár.
3. A koronázó egyházi személy az esztergomi érsek.
4. A koronázásnak egyházi ünnepen kellett történnie.

A négy szabály közül három áthágható, ha a körülmények kompromisszumot követelnek, azonban a Szent Koronával való megkoronáztatást nem pótolhatja semmi. Hiányában a királyi hatalom elveszti legitimitását, a hozott törvények és rendeletek nem érvényesek.

A Szent Korona és a hatalom

A Szent Korona a magyar államhatalom legmagasabb rangú alanya, a legmagasabb közjogi méltóság, benne egyesülnek a megosztott törvényhozó, végrehajtó hatalom részesei. A Koronát illeti a hatalom teljessége, tagjainak egyike sem tarthat igényt a teljes hatalomra.

A Szent Korona akaratát tagjain keresztül a törvények által fejezi ki.

A magyar közjogi hagyomány szerint legitim hatalmat csak az gyakorol, aki a Szent Koronát

elfogadva, annak tagjaként, a természeti-isteni törvények szellemében a Korona többi tagjával gyakorolja a megosztott politikai-törvényhozói, bírói és végrehajtói hatalmat.

Ha a hatalom törvényes gyakorlása nem lehetséges a nemzetgyűlés a Szent Korona tanának megsértése nélkül rendelkezhet a hatalom átruházásáról és megosztásáról. A nemzet visszaállíthatja a királyságot, vagy határozhat egy király nélküli királyság mellett, amiben egy kormányzóra vagy elnökre ruházhatja át a királyi jogokat, illetve azok egy részét.

A hatalom megosztása

A legitim hatalmat három tényező együtt gyakorolja: a Szent Korona, a megkoronázott király és a koronázó nemzet. Sem a király, sem a nemzet nem határozhatja meg helyzetét a Koronával szemben, mert ez eleve adott.

Koronázáskor a király esküt tesz az alkotmány biztosítására. Ha az uralkodó vét a Szent Korona ellen, a nemzet ellenállási jogával élhet, esetleg a személyi sérthetetlenségét figyelembe véve minden hatalmától megfosztható.

A Szent Korona tagjai

1848-ig a Szent Korona tagja a nemesség volt, jelen pillanatban a Szent Korona tagjának tekinthető minden magyar természetes és jogi személy.

A Szent Korona tagság közjogi fogalma az országlakosok tekintetében a mellérendelést részesíti előnyben az alárendeléssel szemben, a jogokat nem korlátozza, hanem kiterjeszti, ugyanis a Szent Korona minden tagja "egy és ugyanazon szabadság" elvén ugyanazon kötelességekkel és jogokkal rendelkezik. Ezen kötelességek és jogok megvalósulási formái ugyan különbözhetnek, de lényegük azonos.

Ugyanezen mellérendelő kapcsolat érvényes a Szent Korona országaira. Ezen államegységek nem Magyarországnak voltak alárendelve, hanem annak testvérországaként a Szent Koronának.

A Szent Korona tana, mint jogrendszer

A Szentkorona-tan a magyar történelmi alkotmány legfontosabb alapelveinek összegzése. Jogrendszerként egy folyamatosan bővülő, fejlődő rendszer, melynek kiindulási és viszonyítási pontja a Szent Korona. A jogrendszer egyik legfontosabb alapelve a "jogkiterjesztés" elve, ami a már meglévő jogok újabb és újabb csoportokra való kiterjesztését jelenti. Ennek értelmében Magyarországon a nemesség nem vesztette el soha sem "kiváltságos" helyzetét, hanem jogait és kötelességeit kiterjesztette a lakosság más csoportjaira, a polgárságra és a jobbágyságra.

A jogfolytonosság

A Szent Korona eszméje alapján fennálló jogfolytonos állapotot a nép, az uralkodó, valamint külső fegyveres erő (vis maior) is megszakíthatja. Az ebben a hatalmi helyzetek teljesen

törvénytelenek és legitim módon nem igazolhatóak. Abban az esetben, ha a Korona - király - nemzet hármasság nem állhat fenn, valamint a történeti alkotmány intézményei útján legitim hatalom nem gyakorolható, akkor részleges legitimitás, illetve a szokásjog elve alapján a jogfolytonosság fennállhat, ha a nemzet szándékát fejezi ki azzal, hogy a teljes legitim állapotot visszaállítja.

A Szent Korona birtokjoga

A Szent Korona, mint jogi személy, magába foglalja az egész országot. Bármely történelmi vész darabolja szét is az országot, az a Szent Korona személyében mindig egységes marad.

A Szent Korona az első és fő tulajdonos az országban, és ő részesíti a tulajdonból a Szent Korona tagjait. A Korona jövedelmei és javai tétel azt is jelenti, hogy a Szent Korona tagjainak feje a korona jövedelmeivel feladatainak ellátása érdekében rendelkezett és nem mint magánszemély.

Minden birtokjog gyökere a Szent Korona, minden birtokjog rá száll vissza. Magyarország területén idegen állampolgár nem birtokolhat földtulajdont, csak a Szent Korona tagjává válva (honosítva).

Ugyanígy elidegeníthetetlenek az ország természeti kincsei és értékei, illetve az ezekből származó jövedelmek!

A Szent Korona főkegyúri joga

A magyar Szent Korona területén a főkegyúri jogok a magyar királyt illetik, a római katolikus egyház fejének csak megerősítési jogköre van. Ez alapján a magyar király alapíthat egyházat, püspökséget, apátságot, prépostságot, ő adományozhat egyházi hivatalokat és vissza is veheti őket.

A főkegyúri jogokat a nemzet megvonta Horthy Miklós kormányzótól, ezért az a pápára szállt vissza.

A Szent Korona tan jelen és jövője

A Szent Korona tan értelmében Magyarországon 1946 óta nem állt helyre a jogfolytonosság, tehát illegitim módon gyakorolják a hatalmat. 1946 és 1990 között külföldi csapatok megszállása alatt állt az ország, ezért nem volt lehetséges a jogfolytonosság helyreállítása. Az alkotmány alapjául szolgáló többszörösen módosított 1949. évi XX. törvény is ebben az állapotban született, ezért a mai magyar alkotmány, és az ezen alapuló hatalom illegitim. Mivel a Szent Korona tagjainak (jelen pillanatban minden magyar állampolgárnak) kötelessége a jogfolytonosság helyreállításán munkálkodnia, ezért a Szent Korona tan helyreállításáig gyakorlatilag a mulasztásos alkotmányértés állapotában vagyunk.

A magyar nemzetnek ki kell nyilvánítania a jogfolytonosság helyreállításának szándékát, majd alkotmányozó nemzetgyűlést kell összehívnia, ahol a választott képviselőknek kell a hatalmi

legitimitást helyreállítani. A Szent Korona szellemében felül kell vizsgálni a magyar jogrendszert és minden nemzetközi szerződést, beleértve az Európai Unióval kötött csatlakozási szerződét is.

A történelmi alkotmány helyreállítása után pedig újabb szabad választásokon kell döntenie a képviselői helyekről.

Ajánlott irodalom a Szent Koronáról és a Korona-tanról:

- Zétényi Zsolt: A Szent Korona - a magyar nemzet jelképe és őrzője, Püski, Budapest, 1997; az interneten elérhető a <http://www.alkotmany.ngo.hu/korona.htm> címen.
- Kocsis István: A szakrális fejedelem, Püski, Budapest,
- Kocsis István: A Szent korona tana, Püski, Budapest, 1995
- Kocsis István: Magyarország Szent Koronája, Püski, Budapest, 2000
- A magyar Szent korona és a Szentkorona-tan az ezredfordulón; Szent István Társulat, Budapest, 1999 (A kötetben hat tanulmány található Molnár Tamás, Pap Gábor, Pecze Ferenc, Tóth Zoltán József, Vass Csaba és Zlinszky János tollából)
- Kardos József: A Szent Korona és a Szentkorona-eszme története, IKVA, Budapest, 1992
- Kardos József: A Szentkorona-tan története 1919-1944, Akadémiai Kiadó, Budapest, 1987
- A korona kilenc évszázada, Európa Kiadó, Budapest, 1979
- www.szent-korona.hu - a Szent Korona Szövetség honlapja.